

VIII Ips 77/2019

VISJE DELOVNO IN SOCIALNO SODIŠČE
LJUBLJANA, Dunajska 22

Revizija redne pritožbe v delovnem in socialnem sodstvu

VRHOVNO SODIŠČE
REPUBLIKE SLOVENIJE

dne 25-05-2020

Poslano po pošti s pričetkom elektronskega prejetja

št. R. _____

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Vrhovno sodišče Republike Slovenije je v senatu, ki so ga sestavljali vrhovni sodniki in sodniki mag. Marijan Debelak kot predsednik ter Marjana Lubinič, Karmen Igljič Stroligo, Samo Puppis in Borut Vukovič kot člani,

v individualnem delovnem sporu tožeče stranke:

ki jo zastopa Odvetniška pisarna LMR d.o.o., Ljubljana, zoper toženo stranko: **REPUBLIKA SLOVENIJA**, Ministrstvo za notranje zadeve, ki jo zastopa Državno odvetništvo Republike Slovenije,

zaradi uvrstitve v plačni razred in izplačila razlike v plači,

o reviziji tožeče stranke zoper sodbo Višjega delovnega in socialnega sodišča Pdp 699/2018 z dne 28. 3. 2019, v zvezi s sodbo Delovnega in socialnega sodišča v Ljubljani I Pd 99/2017 z dne 19. 6. 2018,

na seji 12. maja 2020

RAZSODILO:

I. Reviziji se ugoti, sodba sodišča druge stopnje se delno spremeni tako, da se glasi:

„I. Pritožbi se delno ugoti, sodba sodišča prve stopnje se v točkah I/1, I/3 in II. spremeni tako, da se v tem delu glasi:

»I/1. Sklep Komisije za pritožbe št. 10051-407/2016/4 z dne 21. 12. 2016 in sklep tožene stranke št. 1002-467/2016/3481 (1502-01) z dne 6. 9. 2016 glede uvrstitve v plačni razred se spremenita tako, da se tožečo stranko uvrsti v 46. plačni razred.

I/3. Tožena stranka je dolžna tožeči stranki za čas od 6. 9. 2016 dalje obračunati razliko v plači med 46. plačnim razredom in plačo, ki jo je prejela za 45. plačni razred, od bruto mesečnih zneskov plače odvesti predpisane davke in prispevke ter tožeči stranki izplačati neto znesek razlike v plači, skupaj z zakonskimi zamudnimi obrestmi od zapadlosti vsake posamezne razlike v plači, to je od 6. dne v mesecu za pretekli mesec, do plačila.

II. Tožena stranka mora v 15 dneh od vročitve te sodbe povrniti tožeči stranki stroške postopka v višini 495,55 EUR, z zakonskimi zamudnimi obrestmi, ki tečejo od prvega naslednjega dne po izteku roka za prostovoljno izpolnitev obveznosti do plačila. Tožena stranka krije sama svoje stroške postopka. «

2. V preostalem se pritožba tožeče stranke zavrne in se v nespremenjenem delu (točka I/2) potrdi sodba sodišča prve stopnje.

3. Tožena stranka mora v 15 dneh od vročitve te sodbe povrniti tožeči stranki stroške pritožbenega postopka v višini 389,99 EUR, z zakonskimi zamudnimi obrestmi, ki tečejo od prvega naslednjega dne po izteku roka za prostovoljno izpolnitev obveznosti do plačila.“

II. Tožena stranka mora v 15 dneh od vročitve te sodbe povrniti tožeči stranki revizijske stroške v znesku 516,63 EUR, z zakonskimi zamudnimi obrestmi, ki tečejo od prvega naslednjega dne po izteku roka za izpolnitev obveznosti, določenega v tej točki izreka, do plačila.

III. Tožena stranka krije sama svoje stroške odgovora na revizijo.

OBRAZLOŽITEV:

1. Sodišče prve stopnje je zavrnilo tožbeni zahtevek, s katerim je tožnik uveljavljal razveljavitev sklepa Komisije za pritožbe z dne 21. 12. 2016 in spremembo sklepa toženke z dne 6. 9. 2016 tako, da se tožnika uvrsti v 46. plačni razred in se mu določi osnovna plača v višini 2.572,34 EUR; da mu je toženka dolžna za čas od 23. 7. 2016 do 5. 9. 2016 obračunati in izplačati razliko v plači med plačo za 45. plačni razred, v katerega bi moral biti uvrščen, in dejansko izplačano plačo za 43. plačni razred; da mu je toženka dolžna za čas od 6. 9. 2016 dalje obračunati in izplačati razliko v plači med 46. plačnim razredom, v katerega bi moral biti uvrščen in plačo, ki jo je prejel za 45. plačni razred, vse s pripadajočimi zakonskimi zamudnimi obrestmi. Presodilo je, da je toženka v posledici sprejetega Stavkovnega sporazuma (Ur. l. RS, št. 40/2016) tožnika pravilno uvrstila v 46. plačni razred tako, da mu je prenesla štiri plačne razrede napredovanj, ki jih je na prejšnjem delovnem mestu dosegel v nazivu I.
2. Sodišče druge stopnje je pritožbo tožnika zavrnilo in potrdilo sodbo sodišča prve stopnje.
3. Tožnik je vložil predlog za dopustitev revizije, ki mu je Vrhovno sodišče s sklepom VIII DoR 127/2019 z dne 28. 3. 2019 ugodilo in revizijo dopustilo glede vprašanja, ali mora delodajalec po prvem odstavku 20. člena Zakona o sistemu plač v javnem sektorju (ZSPJS, Ur. l. RS, št. 56/2002 in naslednji) pri premestitvi na novo delovno mesto upoštevati vse plačne razrede napredovanja na prejšnjem delovnem mestu ali le vsa napredovanja, dosežena v nazivu.
4. Zoper pravnomočno sodbo sodišča druge stopnje je tožnik vložil revizijo zaradi zmotne uporabe materialnega prava. Meni, da je napačno stališče sodišč, da je na podlagi prvega odstavka 20. člena ZSPJS upravičen le do prenosa plačnih razredov napredovanj, ki jih je dosegel v nazivu I. ZSPJS v prvem odstavku 20. člena določa, da javni uslužbenec obdrži število plačnih razredov napredovanja, ki jih je dosegel na prejšnjem delovnem mestu in ne omenja plačnih razredov, doseženih v nazivu. Določilo je nedvoumno in ne zahteva razlage. Tožnik je bil pred 6. 9. 2016 razporejen za osem plačnih razredov višje od izhodiščnega plačnega razreda. Toženka je spremenila izhodiščni plačni razred njegovega delovnega mesta. Tudi po tej spremembi bi moral biti uvrščen v plačni razred, ki je za osem plačnih razredov višji od izhodiščnega.
5. Revizija je utemeljena.
6. Na podlagi 371. člena Zakona o pravdnem postopku (ZPP, Ur. l. RS št. 26/99 in naslednji) sodišče preizkusi izpodbijano sodbo samo v tistem delu in glede tistih konkretnih pravnih vprašanj, glede katerih je bila revizija dopuščena.

7. Vlada RS je po večmesečni stavki policistov 2. 6. 2016 s Policijskim sindikatom Slovenije in Sindikatom Policistov Slovenije sklenila Stavkovni sporazum, s katerim se je zavezala na novo uvrstiti nekatera delovna mesta policistov plačne razrede v plačni podskupini C3 (Policija)¹. Glede izvedbe Stavkovnega sporazuma na individualni ravni je bilo dogovorjeno, da bo Ministrstvo za notranje zadeve sprejelo nov akt o notranji organizaciji in sistemizaciji delovnih mest in zaposlenim izdalo individualne delovno pravne akte (peti odstavek točke 1 Stavkovnega sporazuma). Vlada RS ter pristojno ministrstvo sta ravnala v skladu s sprejetimi zavezami. Na podlagi Stavkovnega sporazuma je bil sklenjen Aneks št. 2, v katerem je bila spremenjena tabela delovnih mest in nazivov plačne podskupine C3 (Policija) ter njihove uvrstitve v plačne razrede brez in z napredovanjem (2. člen). Še pred tem je Vlada RS sprejela Uredbo o spremembi Uredbe o notranji organizaciji, sistemizaciji, delovnih mestih in nazivih v organih javne uprave in v pravosodnih organih (Ur. l. RS, št. 58/2003 in naslednji).
8. Iz dejanskih ugotovitev sodišč druge in prve stopnje izhaja, da:
- je bil tožnik zaposlen pri toženki na delovnem mestu vodja oddelka (šifra 37155), v nazivu višji kriminalistični inšpektor specialist I (šifra C037008). Izhodiščni plačni razred delovnega mesta je bil 35, izhodiščni plačni razred uradniškega naziva I pa 39. Tožnik je bil zaradi napredovanja uvrščen v 43. plačni razred (osem plačnih razredov višje od izhodiščnega plačnega razreda delovnega mesta in štiri plačne razrede višje od izhodiščnega plačnega razreda naziva I),
  - s sklepom toženke št. 1002-467/2016/3481 (1502-01) z dne 6. 9. 2016, ki ga tožnik izpodbija v tem sporu, je bilo določeno, da bo tožnik delo od tega dne dalje opravljal na delovnem mestu vodja oddelka (šifra 62112), v uradniškem nazivu višji kriminalistični inšpektor specialist SKP I (šifra C037036). Vsebina tožnikovega novega delovnega mesta je bila identična vsebini prejšnjega delovnega mesta; šlo je za opravljanje istih del in nalog. Z izvedbo Stavkovnega sporazuma je prišlo zgolj do malenkostnega preimenovanja tožnikovega delovnega mesta oziroma naziva (nazivu višji kriminalistični inšpektor specialist je bila dodana oznaka »SKP«), tožnik pa je bil uvrščen v isto stopnjo naziva kot prej (naziv I),
  - izhodiščni plačni razred preimenovanega delovnega mesta je bil 38 (povišan za tri plačne razrede), izhodiščni plačni razred uradniškega naziva I pa 41. Toženka je tožniku prenesla štiri plačne razrede napredovanja, ki jih je na delovnem mestu dosegel v nazivu I in ga uvrstila v 45. plačni razred (41+4),

¹ Kot izhaja iz priloge I Stavkovnega sporazuma, je bila bistvena sprememba uvrstitev delovnih mest policistov v višje izhodiščne plačne razrede (večine, ne pa vseh), kot tudi preimenovanje določenih delovnih mest.

- tožnik je zoper sklep z dne 6. 9. 2016 vložil pritožbo, ki jo je Komisija za pritožbe s sklepom št. 10051-407/2016/4 z dne 21. 12. 2016 zavrnila.
9. Med strankama je sporna uvrstitev tožnika v 45. plačni razred. Tožnik meni, da bi moral ohraniti osem plačnih razredov napredovanj, ki jih je dosegel na delovnem mestu višji kriminalistični inšpektor specialist (ne pa zgolj tiste, ki jih je dosegel v nazivu I) in da bi ga toženka morala uvrstiti v 46. plačni razred (38+8).
  10. Tožnik v reviziji, tako kot sodišči prve in druge stopnje, izhaja iz določbe 20. člena ZSPJS, glede katere meni, da ni bila pravilno uporabljena. Tudi revizijsko vprašanje je bilo postavljeno v tem smislu. Po prvem odstavku 20. člena ZSPJS javni uslužbenec v primeru, če je premeščen na drugo delovno mesto oziroma je sklenil pogodbo o zaposlitvi o delu na drugem delovnem mestu v nižjem ali istem tarifnem razredu, obdrži število plačnih razredov napredovanja, ki jih je dosegel na prejšnjem delovnem mestu, razen če pristojni organ ugotovi, da na prejšnjem delovnem mestu ni dosegal pričakovanih delovnih rezultatov (razlog nesposobnosti) ali da plačni razredi za napredovanje na prejšnjem delovnem mestu niso bili doseženi v skladu z zakonom ali na njegovi podlagi izdanimi predpisi. Ohranitev plačnih razredov napredovanja je možna pri istem ali drugem delodajalcu v isti plačni podskupini ali na istovrstnih oziroma sorodnih delovnih mestih v različnih plačnih podskupinah.
  11. Na podlagi 147. do 152. a člena Zakona o javnih uslužbencih (ZJU, Ur. l. RS št. 56/2002 in naslednji) se javni uslužbenec premesti na drugo delovno mesto s soglasjem oziroma na lastno željo (s sklenitvijo aneksa k pogodbi o zaposlitvi) ali brez soglasja zaradi delovnih potreb (s sklepom). Premestitev javnega uslužbenca zaradi delovnih potreb (149. člen ZJU) se izvede tako, da se javni uslužbenec premesti na prosto uradniško delovno mesto oziroma strokovno-tehnično delovno mesto pri istem ali drugem organu, če:
    - so podani poslovni razlogi;
    - je ugotovljeno, da je javni uslužbenec nesposoben za svoje delovno mesto;
    - predstojnik oceni, da je mogoče na ta način zagotoviti učinkovitejše oziroma smotrnejše delo organa;
    - se trajno spremeni obseg dela ali racionalizirajo delovni postopki in javni uslužbenec nima več polne delovne obremenitve in
    - v drugih primerih, ki jih določa zakon.

12. Premestitev v klasičnem pojmovanju predpostavlja dve različni delovni mesti ali delovni mesti na različnih lokacijah ter prehod delavca z enega delovnega mesta na drugo, ne pa morebiti le drugačnega poimenovanja (oziroma prešifriranja) delovnega mesta na isti lokaciji in v istem organu ob povsem enaki vsebini del.
13. Zato je revizijsko sodišče v specifičnem primeru², ko je bilo delovno mesto le drugače poimenovano, brez kakršnihkoli drugih sprememb, ki bi se v zvezi z delovnim mestom nanašale tudi na organizacijske spremembe pri delodajalcu, že zavzelo stališče (v sodbi VIII Ips 52/2019 z dne 11. 2. 2019), da sprememba naziva (poimenovanja) delovnega mesta ob nespremenjeni vsebini dela ne pomeni premestitve in da zato tudi določba 149. člena ZJU za takšen primer ni relevantna (ne predstavlja poslovnega razloga za premestitev, vsaj ne v klasičnem pojmovanju tega razloga), temveč da sklep delodajalca o opravljanju dela „na drugem delovnem mestu“ predstavlja le prilagoditev novemu poimenovanju istega delovnega mesta in s tem spremembam, ki so bile predmet stavkovnega sporazuma³.
14. Vseeno je treba upoštevati, da so primeri lahko različni in kot takšni zahtevajo različno obravnavanje. Celotno pri spremembah istega akta delodajalca lahko pride do različnih pravnih podlag za urejanje položaja delavca – npr. le do drugačnega poimenovanja delovnega mesta, lahko pa do vsebinskih sprememb, ki jih je mogoče šteti za poslovni razlog za premestitev javnega uslužbenca (tudi glavna vsebina Stavkovnega sporazuma se nanaša na višje vrednotenje delovnih mest policistov v V. tarifnem razredu, ki se presistemizirajo v ustrezna delovna mesta v VI. tarifnem razredu s premestitvijo policistov, ki morajo pridobiti višjo izobrazbo; v takšnih primerih bi lahko govorili o premestitvi).
15. Za pravilno rešitev tega spora je torej ključnega pomena vprašanje, ali je mogoče za presojo zakonitosti odločbe, ki jo tožnik izpodbija, uporabiti zakonske določbe o premestitvi. Glede na nesporno ugotovitev sodišča prve stopnje, da je bilo tožnikovo delovno mesto (oziroma naziv) le preimenovano, vsebinske spremembe delovnega mesta pa ni bilo, prvi odstavek 20. člena ZSPJS ne pride v poštev, saj ta ureja določitev plačnega razreda javnega uslužbenca v primeru premestitve ali sklenitve nove pogodbe o zaposlitvi. Način določitve plačnega razreda javnega uslužbenca v takšnem primeru prav tako ni urejen v preostalih določbah ZSPJS, niti v samem Stavkovnem sporazumu⁴.

² Specifičnem zato, ker kljub sklicevanju na zakonske določbe o „premetitvi“ do nje v smislu določb 149. člena ZJU in 20. člena ZSPJS dejansko ni prišlo.

³ V tej zadevi je prav tako šlo za novo urejanje delovnih mest in vrednotenje na podlagi istega Stavkovnega sporazuma. V Generalni policijski upravi (GPU) je tožnik zasedal delovno mesto policijski inšpektor. V katalog delovnih mest je bilo dodano delovno mesto policijski inšpektor GPU, ki se je ločilo od delovnih mest policijski inšpektor, ki so bila sistemizirana izven GPU. V GPU je bilo delovno mesto policijskega inšpektorja ukinjeno in sistemizirano delovno mesto policijskega inšpektorja GPU, ki pa je predstavljalo le novo poimenovanje prejšnjega, ukinjenega, delovnega mesta, sicer pa je bilo brez vsakih sprememb, z enakim obsegom dela kot prej.

⁴ Iz slednjega izhaja, da sta je bil dogovorjen zgolj način izvedbe sprememb v primerih, ko so policisti

16. Ker je pri tožniku z izvedbo Stavkovnega sporazuma prišlo zgolj do preimenovanja delovnega mesta in dviga izhodiščnega plačnega razreda delovnega mesta za tri plačne razrede (iz 35. na 38. plačni razred), nova določitev plačnega razreda ni odvisna od razlage zakonskih določb o „prenosu“ plačnih razredov napredovanj, kot veljajo in se uporabljajo za primer premestitve na drugo delovno mesto (odgovor na revizijsko vprašanje). Toženka bi morala izvesti zgolj preračun doseženih napredovanj glede na novo določeni izhodiščni plačni razred tožnikovega delovnega mesta. Tožnik, ki je na delovnem mestu že dosegel osem plačnih razredov napredovanj, bi moral biti uvrščen v 46. plačni razred (38 + 8).
17. Ker sta sodišči nižjih stopenj zmotno uporabili materialno pravo, ko sta izhajali iz določb ZSPJS in ZJU o premestitvi javnega uslužbenca, je Vrhovno sodišče na podlagi prvega odstavka 380. člena ZPP reviziji tožnika ugodilo in sodbo sodišča druge stopnje delno spremenilo in pritožbi tožnika zoper sodbo sodišča prve stopnje delno ugodilo ter sodbo spremenilo tako, da je spremenilo sklep Komisije za pritožbe z dne 21. 12. 2016 in sklep toženke št. 1002-467/2016/3481 (1502-01) z dne 6. 9. 2016 glede uvrstitve v plačni razred tako, da se tožnika uvrsti v 46. plačni razred (namesto v sklepu določenega 45. plačnega razreda). Posledično je toženki naložilo, da tožniku za čas od 6. 9. 2016 dalje obračuna in izplača razliko v plači med 45. in 46. plačnim razredom, skupaj s pripadajočimi zakonskimi zamudnimi obrestmi.
18. Zaradi te spremembe je revizijsko sodišče na novo odločilo tudi o stroških postopka. Ker je tožnik v pretežnem delu uspel s tožbenim zahtevkom, pritožbo in revizijo (uspel ni zgolj v manjšem delu, zaradi katerega posebni stroški niso nastali), toženka krije sama svoje stroške postopka⁵, tožniku pa je dolžna povrniti priglašene potrebne stroške postopka (165. člen v zvezi s 154. in 155. členom ZPP) po Odvetniški tarifi (Ur. l. RS, št. 2/2015, 28/2018, 22/2019) in Zakonu o sodnih taksah (Ur. l. RS, št. 37/2008 in naslednji):
- za postopek pred sodiščem prve stopnje: tožba 300 točk, prva pripravljalna vloga 225 točk, druga pripravljalna vloga 150 točk, materialni stroški (2 %), kar ob v času odločanja sodišča prve stopnje veljavni vrednosti odvetniške točke (0,459 EUR) znaša 316,02 EUR, 22 % DDV 69,53 EUR, sodna taksa za tožbo 110,00 EUR - skupaj 495,55 EUR,
  - za postopek pred sodiščem druge stopnje: pritožba 375 točk, materialni stroški (2%), kar ob v času odločanja sodišča druge stopnje veljavni vrednosti odvetniške točke (0,60 EUR) znaša 229,50 EUR, 22% DDV 50,49 EUR, 110,00 EUR sodna taksa za pritožbo - skupaj 389,99 EUR,

prešli z delovnih mest v V. tarifnem razredu na delovna mesta v VI. tarifnem razredu (drugi odstavek II. točke Stavkovnega sporazuma).

5 Priglašene stroške pred sodiščem prve stopnje in stroške odgovora na revizijo.

- za postopek z revizijo: predlog za dopustitev revizije 250 točk, revizija 300 točk, materialni stroški (1 %), kar znaša 333,30 EUR (ob vrednosti točke 0,60 EUR), povečano za 22 % DDV in sodno takso za revizijski postopek (110,00 EUR) pa skupaj 516,63 EUR.

19. Vrhovno sodišče je v senatu, navedenem v uvodu odločbe, odločitev sprejelo soglasno.

Ljubljana, 12. maj 2020

Predsednik senata:

mag. Marijan Debelak, l.r.

ta prepis je soglasen z izvornikom.

Podpis predsednika senata